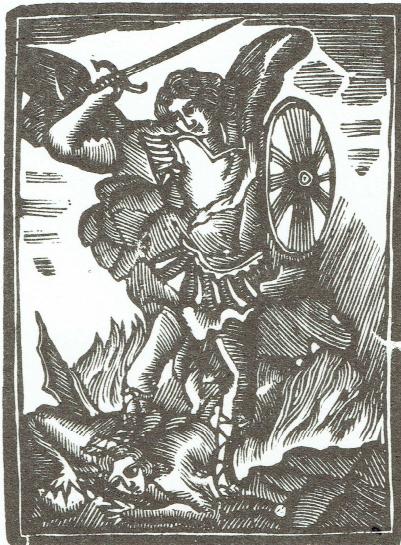

Hostatge de

Sant Miquel

Sant Miquel del gran Falgás
ferm al peu d'una cínglera
bella ermita joganera
l'ha esclafada Satanás.

El Diable en vil poder
no pensan fer maravella
tot aixafant la capella
anava avivan la Fé.

El turó vell i crespat
tot mostran lo cara bruna
amb el braç conté la runa
l'obra d'aquell malvat.

Quan el sol el demati
d'aquell lloc n'atrau bellesa
se sent dolça ubriaguesa
d'espigol i romaní.

Ens auells vinguts del cel
tot volan, de mica en mica
tornarán reser l'ermita
hostatge de Sant Miquel.

Fins un jorn, quina il·lusió
tot el poble fent renglera
pujan a la cínglera
portan el Sant en procesó.

Sensa un plany n'hi un fatic
ya son dalt de la capella
quin somris es molt mes bella
el paisatje tot florit.

Es un pom de fermosura
tot es verd arran de cel
doneu tots a Sant Miquel
el cor, l'amor i dulcura.